

ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ СТАБІЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОЇ ЕКОНОМІКИ

THE IMPLEMENTATION OF PROJECT MANAGEMENT PROCESSES TO ENSURE PRODUCTION STABILITY IN THE CONDITIONS OF A WARTIME ECONOMY

УДК 005.334:005.8

DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct81-27>

Кузьмич А.В.¹

аспірант,
Приватний вищий навчальний заклад
«Європейський університет»

Водкевич В.Д.²

аспірант,
Приватний вищий навчальний заклад
«Європейський університет»

Фетісов О.О.³

аспірант,
Приватний вищий навчальний заклад
«Європейський університет»

Kuzmych Andrii

Private Higher Education Establishment
“European University”

Vodkevych Vitalii

Private Higher Education Establishment
“European University”

Fetisov Oleksii

Private Higher Education Establishment
“European University”

Стаття аналізує ключові виклики, які постають перед виробничим сектором у військовій економіці, зокрема скорочення робочої сили, зростання витрат, руйнування інфраструктури та порушення ланцюгів поставок. Особливу увагу приділено використанню сучасних методологій управління проєктами для забезпечення стабільності виробництва, підвищення ефективності та мінімізації ризиків. Описано роль проєктного менеджменту в адаптації бізнес-процесів до умов невизначеності через гнучкість, оптимізацію ресурсів та інтеграцію інформаційних технологій. Наведено приклади впровадження проєктного менеджменту в кризових умовах і стратегічні рекомендації щодо підтримки стійкості промислових процесів. Підкреслено важливість співпраці між бізнесом і державою, розвитку кластерів, інноваційних підходів і ефективного управління ресурсами для подолання обмежень військової економіки.

Ключові слова: військова економіка, управління проєктами, виробнича стабільність, оптимізація ресурсів, адаптація бізнес-процесів, інновації, кластерні організації.

The article examines the challenges faced by the manufacturing sector during wartime, including reduced labor availability, rising operational costs, disrupted supply chains, and infrastructure damage. These issues create significant barriers to maintaining production stability and economic resilience, highlighting the importance of adopting structured project management approaches. This study aims to explore how modern project management methodologies can support manufacturing stability under wartime conditions. It also seeks to propose strategies for enhancing industrial resilience and mitigating operational risks. The research includes a review of academic publications, case studies, and statistical data to identify challenges and potential solutions for wartime manufacturing. A SWOT analysis evaluates the strengths, weaknesses, opportunities, and threats of implementing project management in crisis scenarios. Comparative analysis of international practices provides additional insights. The study identifies labor shortages, resource constraints, and operational risks as key disruptions to manufacturing. Project management methodologies, such as Agile and Lean, prove effective in addressing these challenges. Practices like resource optimization, flexible planning, and digital technologies enhance production resilience. Case studies from post-conflict regions demonstrate the benefits of structured frameworks for rebuilding infrastructure, restoring supply chains, and stabilizing industrial output. Collaboration between the private sector and government is emphasized as crucial for fostering innovation and overcoming economic constraints. Project management methodologies are vital for stabilizing manufacturing during wartime. Recommendations include adopting flexible planning, optimizing resources, and leveraging digital solutions to ensure operational continuity. Collaboration between businesses and governments is essential to address economic challenges and facilitate recovery. These strategies provide a foundation for post-conflict economic growth and industrial resilience.

Keywords: wartime economy, project management, production stability, resource optimization, business process adaptation, innovation, cluster organizations.

Постановка проблеми. Військова економіка створює значні виклики для промисловості, включаючи скорочення робочої сили, руйнування інфраструктури, зростання витрат та порушення ланцюгів постачання. Це призводить до зниження продуктивності, фінансової нестабільності та обмежених інвестицій, що ставить під загрозу економічну стійкість країни.

Збереження виробничої стабільності є критичним завданням, оскільки промисловість забезпечує базові потреби країни, зокрема обороноздатність. У цих умовах впровадження методологій управління проєктами стає ключовим

інструментом для оптимізації ресурсів, забезпечення гнучкості управління та адаптації бізнесу до нових умов.

Актуальність проблеми обумовлена необхідністю швидкого реагування на кризові виклики, що сприятиме економічному відновленню та підвищенню стійкості виробництва в постконфліктний період.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика управління виробничими процесами в умовах воєнного стану та кризових економічних ситуацій активно розглядається в сучасних наукових дослідженнях. Зокрема,

¹ ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-9982-0956>

² ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-8400-1252>

³ ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-7561-5555>

Петруненко Я.В. та Джабраїлов Р.А. [1, с. 408] аналізують межі державного впливу на економіку в умовах війни, наголошуючи на критичній ролі дотримання соціально-економічних прав людини. Автори підкреслюють, що втручання держави повинно бути збалансованим, щоб уникнути подальшого погіршення економічної ситуації. У дослідженні Супруненка С.А. та його колег [2, с. 3] висвітлено основні економічні проблеми, викликані російською військовою агресією проти України, серед яких виділено руйнування інфраструктури, скорочення інвестицій та втрату ринків збуту. Вони наголошують на важливості стратегічних втручань для відновлення фінансової стабільності та забезпечення стійкості промислового сектору. Яковенко Л. та Тищенко Я. [3, с. 212] акцентують увагу на зниженні промислового виробництва та його негативному впливі на економічну систему країни. Вони підкреслюють, що економічна стабільність залежить від стабільності виробничих процесів, що стає особливо важливим в умовах війни. Клименко Ю.М. [5, с. 89] досліджує використання кластерного підходу до розвитку регіональної економіки, наголошуючи на ролі управління проєктами в забезпеченні ефективної взаємодії між учасниками кластерів. Автор пропонує конкретні інструменти для підвищення стійкості економічних систем у кризових умовах. Приймак П. та Бира І. [6 с. 510] аналізують трансформацію підходів до проєктної діяльності, зокрема в умовах війни. Вони підкреслюють значення автоматизації бізнес-процесів і впровадження сучасних інформаційних технологій для оптимізації управлінських рішень. Компанець Н.І. [7, с. 6] звертає увагу на управління бізнес-поведінкою в ІТ-секторі в умовах воєнного стану, пропонує стратегічні принципи для подолання внутрішніх конфліктів і адаптації до кризових умов. Її робота є прикладом інтеграції стратегічного управління ризиками в бізнес-процеси.

Аналіз цих досліджень демонструє, що існує значний інтерес до використання методологій управління проєктами для подолання викликів, пов'язаних із кризовими ситуаціями. Проте багато аспектів, зокрема адаптація проєктного менеджменту до потреб промислового сектору в умовах військової економіки, залишаються недостатньо дослідженими, що підкреслює необхідність подальших наукових досліджень у цьому напрямку.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження можливостей застосування сучасних методологій управління проєктами для забезпечення стабільності та стійкості виробничих процесів в умовах військової економіки. У роботі розглядаються ключові виклики, з якими стикається промисловий сектор під час війни, включаючи

скорочення ресурсів, руйнування інфраструктури, зростання витрат і порушення ланцюгів постачання. Особлива увага приділяється ролі управління проєктами в адаптації бізнес-процесів до умов невизначеності та кризових ситуацій.

Дослідження також акцентує на важливості вивчення успішного досвіду впровадження проєктного менеджменту в умовах воєнного часу. На основі цього визначено стратегічні рекомендації для промислових підприємств щодо оптимізації ресурсів, підвищення ефективності виробництва та зменшення операційних ризиків. Обґрунтовується значення інноваційних підходів, кластерної співпраці та інтеграції сучасних технологій для відновлення промислового сектору.

Стаття спрямована на формування науково обґрунтованих рекомендацій, які допоможуть мінімізувати негативний вплив військових дій на промисловість, підвищити стійкість виробничих процесів і створити передумови для економічного відновлення в постконфліктний період.

Виклад основного матеріалу дослідження. Військова економіка, яка характеризується збільшенням витрат на оборону та розподілом ресурсів на ведення війни, глибоко впливає на виробничі процеси через кілька взаємопов'язаних динамік. Одним із найбільш значних наслідків є скорочення робочої сили, доступної для виробництва, оскільки умови війни часто призводять до втрати робочих місць і призову робочої сили на військову службу, тим самим зменшуючи людські ресурси, необхідні у виробничих секторах [1, с. 408]. Крім того, у міру того, як війни тривають, економічна криза, яку вони викликають, стає все більш серйозною, загострюючи проблеми, з якими стикаються виробничі галузі, коли вони борються на фоні фінансової нестабільності та невизначеності [1, с. 408]. Зростання цін, викликане підвищеним попитом на військові товари та порушенням ланцюжків поставок, ще більше перешкоджає промислому виробництву через збільшення операційних витрат для виробників, які повинні керувати цим фінансовим тиском, щоб підтримувати рівень виробництва [1, с. 409]. Крім того, руйнування інфраструктури, включаючи транспортні мережі та енергопостачання, серйозно підриває здатність промисловості підтримувати ефективні виробничі процеси, оскільки логістична основа, необхідна для виробництва та розподілу, пошкоджується [1, с. 409]. Скорочення торгівлі через умови війни також створює значну перешкоду, оскільки обмежує доступ до необхідної сировини та експортних ринків, що ще більше ускладнює виробництво та гальмує зростання [1, с. 409]. У сукупності ці фактори призводять до помітного зниження виробничих можливостей, демонструючи масштабний негативний вплив

військової економіки на промислове виробництво [1, с. 410]. Вирішення цих проблем вимагає комплексних стратегій, які охоплюють економічну стабілізацію, відновлення інфраструктури та відновлення торгівлі, щоб пом'якшити негативний вплив на виробничі процеси.

Проблеми, з якими зіткнулася галузь під час війни, виходять за межі виробничих проблем і включають значні пошкодження інфраструктури та фінансову нестабільність, які мають далекосяжні наслідки для промислових операцій [2, с. 3]. Руйнування інфраструктури не тільки порушує ланцюжок поставок, але й збільшує операційні витрати, ще більше посилюючи падіння виробництва та продажу товарів [2, с. 3]. Крім того, війна скоротила інвестиції в промисловий сектор, який є життєво важливим для підтримки та розширення промислових потужностей [2, с. 4]. Негативний вплив російської військової агресії на фінансову стабільність посилює ці виклики, оскільки галузі намагаються підтримувати свою діяльність без відповідних фінансових ресурсів [2, с. 4]. Крім того, втрата ринків збуту через триваючу військову агресію суттєво обмежила потоки доходів для українських галузей промисловості, змушуючи їх орієнтуватися в умовах невизначеності та зниження попиту [2, с. 5]. Ці взаємопов'язані питання підкреслюють нагальну потребу в стратегічних втручаннях, таких як відбудова інфраструктури та відновлення фінансової стабільності, щоб пом'якшити несприятливі наслідки війни для промислового сектора та забезпечити його стійкість перед обличчям триваючих конфліктів.

Стабільність виробництва в воєнній економіці залежить від кількох взаємопов'язаних факторів, які потребують ретельної оцінки. Одним із ключових аспектів є взаємозв'язок між великомасштабним виробництвом та економічною стабільністю, оскільки збої можуть призвести до значних ризиків, у тому числі до зменшення виробництва та підвищеної вразливості до зовнішніх шоків [3, с. 213]. Це особливо очевидно, коли розглядати наслідки зниження індексу промислового виробництва, яке було посилене глобальними економічними спадами, подібними до тих, що спостерігалися у 2020 році, ілюструючи ширшу вразливість економік під тиском [4, с. 415]. Крім того, стабільність національної валюти є критичною проблемою, особливо в умовах, коли виробництво та конкурентоспроможність падають. Стабільна валюта може виступати певною мірою як буфер, допомагаючи пом'якшити несприятливі наслідки спаду виробництва для економічної стабільності. Таким чином, постійний моніторинг і адаптація виробничих стратегій є важливими, поряд з економічною політикою, яка підтримує валютну стабілізацію, щоб підтримувати видимість стабільності у

воєнній економіці. Ці заходи разом гарантують, що несприятливий вплив війни на виробництво не переросте в ширшу економічну кризу, тим самим зберігаючи економічну структуру нації.

У контексті військової економіки методології управління проектами відіграють ключову роль у підвищенні ефективності та ефективності операцій. Одним з ключових аспектів є інтеграція збереження та розвитку бізнес-процесів, що є життєво важливим для оцінки стійкості в цьому секторі [5, с. 89]. Застосовуючи структуровані підходи до управління проектами, військові організації можуть узгоджувати свої цілі, завдання та дії так, щоб не лише відповідати економічному середовищу, але й задовольняти соціально-психологічні потреби виконавців проекту [5, с. 90]. Таке узгодження гарантує, що проекти є не тільки здійсненими, але й стратегічно вигідними, сприяючи створенню середовища, у якому посилюються відносини співпраці та ефективно створюються ланцюжки створення вартості між учасниками кластеру [5, с. 92]. Зосереджуючись на цих елементах, методології управління проектами можуть значно сприяти розвитку та розширенню промислових кластерів, тим самим сприяючи виведенню військової продукції на нові ринки та зміцнюючи організаційну спроможність кластерних організацій [5, с. 92]. Такі стратегічні впровадження підкреслюють необхідність індивідуальних підходів до управління проектами, які адаптуються до складної динаміки військової економіки, підкреслюючи необхідність постійних інновацій та адаптації для підтримки конкурентних переваг.

Для оптимізації розподілу ресурсів у воєнних умовах вкрай важливо використовувати технології автоматизації бізнесу та оптимізації робочих процесів. Ці технології не тільки запобігають помилкам, але й покращують ефективне використання обмежених ресурсів, що особливо важливо, коли робоча сила скорочується, а витрати на виробництво збільшуються через військово-економічні обмеження [6, с. 511]. Крім того, забезпечення стабільності національної економіки може оптимізувати витрати, таким чином значно сприяючи ефективному розподілу ресурсів. Цей стратегічний підхід може пом'якшити несприятливі наслідки нестачі робочої сили та зростання витрат на виробництво, зрештою стабілізуючи національну економіку під час неспокійних часів [8, с. 91]. Крім того, покращення комунікації та співпраці між підприємствами та владою може сприяти соціальній стабільності, що є важливим для підтримки організованої та стійкої мережі розподілу. Створюючи середовище співпраці, обидва сектори можуть краще узгоджувати свої зусилля для максимізації ефективності розподілу ресурсів, забезпечуючи доставку основних товарів і послуг туди, де

вони найбільше потрібні [9]. Такі заходи не тільки вирішують невідкладні логістичні проблеми, але й закладають основу для більш надійного та адаптивного ланцюга поставок, здатного протистояти майбутнім збоям.

У контексті військового конфлікту ефективне управління ризиками стає життєво важливим компонентом для збереження стабільності виробництва, вирішуючи як негайні збої, так і довгострокові операційні проблеми. Стратегічне управління відіграє ключову роль шляхом систематичного подолання ризиків, які виникають через неконтрольовану бізнес-поведінку та внутрішні конфлікти, які особливо поширені під час нестабільності [7, с. 4]. В ІТ-індустрії впровадження функцій стратегічного управління має вирішальне значення для підтримки стабільності виробництва, оскільки ці функції допомагають орієнтуватися в складнощах, пов'язаних з умовами військового часу [7, с. 5]. Крім того, стрестестування систем та інвестиції в кібербезпеку є невід'ємними частинами стратегій управління ризиками, які підвищують стійкість виробничих операцій до непередбачених збоїв [7, с. 5]. Розробка та застосування стратегічних принципів, таких як гнучкість управління та оптимізація витрат, є важливими для пом'якшення ризиків та забезпечення безперервності виробничих процесів [7, с. 7]. Зосереджуючись на цих ключових аспектах, організації можуть краще протистояти викликам, пов'язаним із воєнним станом та іншими сценаріями кризи, таким чином зберігаючи операційну стабільність і забезпечуючи безперервність критичних промислових функцій.

Одним із успішних прикладів проектного менеджменту в економіці війни є стратегічна реалізація інфраструктурних проектів у постконфліктних регіонах. Ці проекти часто характеризуються чітко визначеним життєвим циклом, який включає фази ініціювання, планування, виконання, моніторингу та закриття, які є важливими для забезпечення систематичного відновлення та розвитку постраждалих територій [8, с. 44]. У цих сценаріях фаза планування має вирішальне значення, оскільки вона передбачає ретельне структурування проектів, аналіз витрат і розподіл бюджету, які пристосовані для вирішення унікальних викликів, пов'язаних із зруйнованим війною середовищем [9, с. 105]. Реалізація цих планів часто вимагає співпраці між різними департаментами та адміністраціями, оскільки вони спільно працюють над реалізацією стратегічних цілей, викладених у планах відновлення [10]. Такий спільний підхід не тільки забезпечує ефективне виконання проектів, але й сприяє розвитку почуття власності та відповідальності серед зацікавлених сторін. Щоб забезпечити довгострокову стійкість і успіх цих проектів, вкрай важливо постійно стежити за прогресом

і вносити необхідні корективи в стратегії, таким чином адаптуючись до динамічних умов відновленої військової економіки.

Щоб ефективно адаптувати інструменти управління проектами для виробництва у воєнний час, важливо враховувати унікальні виклики, які створює військова економіка, такі як скорочення робочої сили та збільшення витрат. Одним із основних аспектів управління проектами в цьому контексті є гнучкість, що дозволяє швидко коригувати стратегії та операції відповідно до мінливих умов. Такої гнучкості можна досягти шляхом інтеграції розширених засобів зв'язку, які сприяють співпраці в режимі реального часу та ухваленню рішень між розрізненими командами, тим самим пом'якшуючи вплив перебоїв у робочій силі [11, с. 172]. Крім того, практичні вправи та симуляції можуть бути неоціненними для підготовки команд до вирішення непередбачених завдань у виробництві під час війни. Беручи участь у цих навчаннях, керівники проектів можуть перевірити та вдосконалити свої стратегії, переконавшись, що вони достатньо надійні, щоб протистояти тиску військової економіки та підтримувати ефективність виробництва [12, с. 129]. Крім того, прийняття практичного емпіричного правила для управління проектами може забезпечити структуровану, але адаптовану структуру, що дозволяє керівникам проектів визначати пріоритети завдань і ефективно розподіляти ресурси, навіть за умов зростання витрат і обмеженої робочої сили [13, с. 44]. Підсумовуючи, адаптація інструментів управління проектами для виробництва у воєнний час потребує зосередження на гнучкості, практичній готовності та стратегічному управлінні ресурсами для забезпечення стійкості та продуктивності в складних умовах.

Висновки. Дослідження підтверджує, що військова економіка суттєво впливає на стабільність виробничих процесів, створюючи численні виклики, такі як скорочення робочої сили, руйнування інфраструктури, зростання операційних витрат та порушення ланцюгів постачання. У таких умовах використання сучасних методологій управління проектами стає важливим інструментом для забезпечення ефективності та стійкості промислового сектору.

Одним із ключових висновків є те, що управління проектами дозволяє адаптувати бізнес-процеси до кризових умов через оптимізацію ресурсів, гнучкість стратегій та інтеграцію інформаційних технологій. Приклади успішного впровадження таких підходів свідчать про їхню ефективність у відновленні виробництва, зменшенні ризиків і зміцненні промислової стійкості. Зокрема, використання кластерного підходу, автоматизації процесів і цифрових технологій забезпечує конкурентні переваги навіть у складних умовах воєнного часу.

Стратегічна співпраця між бізнесом і державою, розвиток інноваційних рішень і підтримка кластерних організацій є критичними для подолання обмежень військової економіки. Це дозволяє не лише мінімізувати негативний вплив війни на промисловість, але й створити основу для її швидкого відновлення в постконфліктний період.

Результати дослідження підкреслюють необхідність розробки та впровадження адаптованих проектних підходів, які враховують специфіку кризових умов. Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку практичних інструментів для забезпечення стійкості промислового сектору та підвищення його конкурентоспроможності в умовах нестабільності.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

- Петруненко Я.В., Джабраїлов Р.А. Межі державного впливу на економіку в умовах війни у контексті дотримання та реалізації соціально-економічних прав людини. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2024. Том 1. № 82 (2024). С. 406–412 DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.82.1.65>
- Супруненко С.А., Которобай С.В., Роева О.С. Аналіз сучасних проблем публічного управління економікою крізь призму російської військової агресії проти України. *Академічні візії*. 2023. № 17 (2023). С. 1–7. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7791189>
- Яковенко Л., Тищенко Я., Вплив воєнного стану на економічну систему України, Збірник наукових праць викладачів, аспірантів, магістрантів і студентів факультету комп'ютерних наук, математики, фізики та економіки / ПНПУ імені В. Г. Короленка; редкол.: Т. М. Барболіна (голов. ред.) та ін. Полтава : ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2023. С. 212–214.
- Охрименко І.Б., Білошапка В.С. Вплив банківського кредитування на економічний розвиток України: реалії та перспективи на тлі війни. *Наукові інновації та передові технології*. 2022. № 6(8). С. 405–423. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-6\(8\)-405-423](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-6(8)-405-423)
- Клименко Ю.М. Практика управління проектом кластеризації регіональної економіки. *Економіка і організація управління*. 2022. № 2 (46). С. 86–96. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2022.2.9>
- Приймак П., Бира І., Трансформація підходів у проектній діяльності інституцій публічного управління, на воєнному досвіді України, *Наукові перспективи (спецвипуск)*. 2024. № 5(47). С. 503–514. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-5\(47\)-503-514](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-5(47)-503-514)
- Компанець Н.І. Принципи управління бізнес-поведінкою підприємств сфери ІТ в умовах воєнного стану. *Академічні візії*. 2023. №25. С. 1–9. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11123186>
- Блага Н. В., Управління проектами : навч. посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 152 с.

9. Березін О.В. Б 48 Управління проектами: навчальний посібник / О.В. Березін, М.Г. Безпарточний. Суми: Університетська книга, 2014. 272 с.

10. Досвід реалізації проектів за підтримки програм ЄС: можливості для громад : вебсайт. URL: <https://cedos.org.ua/events/dosvid-realizacziyi-proyektiv-za-pidtrymky-program-yes-mozhlyvosti-dlya-gromad-2/> (дата звернення: 9.11.2024).

11. Хіґні Джозеф, Основи управління проектами / пер. з англ. Я. Машико. Харків : Вид-во « Ранок» : Фабула, 2020. 272 с.

12. Березенський Р. В., Моделі та методи управління проектами інформатизації автотранспортного господарства військових формувань та правоохоронних органів : дисертація кандидата технічних наук : 05.13.22. Львів, 2018. 197 с.

13. Будзін Д., Дейнега О., Адаптація стратегій управління бізнесом до викликів середовища господарювання. *Via Economica*. 2024. № 4. С. 41–46. <https://doi.org/10.32782/2786-8559/2024-4-6>

REFERENCES:

- Petrunenka Ya.V., Dzhabrailov R.A. (2024). Mezhi derzhavnoho vplyvu na ekonomiku v umovakh viiny u konteksti dotrymanna ta realizatsii sotsialno-ekonomichnykh prav liudyny [Limits of state influence on the economy during wartime in the context of compliance with and realization of socio-economic human rights]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pravo*, vol. 1, no. 82, pp. 406–412. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.82.1.65>
- Suprunenko S.A., Kotorobai S.V., Roeva, O.S. (2023). Analiz suchasnykh problem publichnoho upravlinnia ekonomikoju krizy pryzmu rosiiskoi viiskovoi ahresii proty Ukrainy [Analysis of contemporary issues in public management of the economy in the context of Russian military aggression against Ukraine]. *Akademichni vizii*, no. 17, pp. 1–7. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7791189>
- Yakovenko, L., & Tyshchenko, Ya. (2023). Vplyv voiennoho stanu na ekonomichnu systemu Ukrainy [The impact of martial law on Ukraine's economic system]. *Zbirnyk naukovykh prats vykladachiv, aspirantiv, mahistrantiv i studentiv fakultetu kompiuternykh nauk, matematyky, fizyky ta ekonomiky, Poltava National Pedagogical University*, pp. 212–214.
- Okhrymenko I.B., Biloshapka, V.S. (2022). Vplyv bankivskoho kredytuvannia na ekonomichnyi rozvytok Ukrainy: realii ta perspektyvy na tli viiny [The impact of bank lending on Ukraine's economic development: realities and prospects amid war]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnologii*, no. 6(8), pp. 405–423. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-6\(8\)-405-423](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-6(8)-405-423)
- Klymenko Yu.M. (2022). Praktyka upravlinnia proektom klasteryzatsii rehionalnoi ekonomiky [Practice of cluster project management in regional economy]. *Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia*, no. 2(46), pp. 86–96. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2022.2.9>
- Pryimak P., Byral. (2024). Transformatsiia pidkhodiv u proektnii diialnosti instytutsii publichnoho upravlinnia, na viennomu dosvidi Ukrainy [Transformation of approaches to project activities of public administration

institutions based on Ukraine's wartime experience]. *Naukovi perspektyvy*, no. 5(47), pp. 503–514. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-5\(47\)-503-514](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-5(47)-503-514)

7. Kompanets N.I. (2023). Pryntsypy upravlinnia biznes-povedinkoiu pidpriemstv sfery IT v umovakh voiennoho stanu [Principles of managing business behavior of IT enterprises under martial law]. *Akademichni vizii*, no. 25, pp. 1–9. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11123186>

8. Blaha N.V. (2021). Upravlinnia proiektamy [Project Management]. Lviv: Lviv State University of Internal Affairs, 152 p.

9. Berezin O.V., Bezpartochnyi M.H. (2014). Upravlinnia proiektamy [Project Management]. Sumy: Universytetska knyha, 152p.

10. Dosvid realizatsii proiektiv za pidtrymky prohram YeS: mozhlyvosti dlia hromad (2024) [Experience of project implementation with EU program support: opportunities for communities]. Available at: <https://cedos.org.ua/>

events/dosvid-realizacziyi-proiektiv-za-pidtrymky-program-yes-mozhlyvosti-dlya-gromad-2/ (accessed November 9, 2024).

11. Higney, J. (2020). Osnovy upravlinnia proiektamy [Fundamentals of Project Management]. Kharkiv: Ranok: Fabula. (Translated from English by Ya. Mashyko), 272 p.

12. Berezenskyi, R.V. (2018). Modeli ta metody upravlinnia proektamy informatyzatsii avtotransportnoho hospodarstva viiskovykh formuvan ta pravookhoronnykh orhaniv [Models and methods of project management for informatization of motor transport enterprises of military formations and law enforcement agencies]. (PhD Thesis). Lviv, 197 p.

13. Budzin, D., & Deineha, O. (2024). Adaptatsiia stratehii upravlinnia biznesom do vyklykiv sere-dovyshcha hospodariuvannia [Adapting business management strategies to environmental challenges]. *Via Economica*, no. 4, pp. 41–46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8559/2024-4-6>